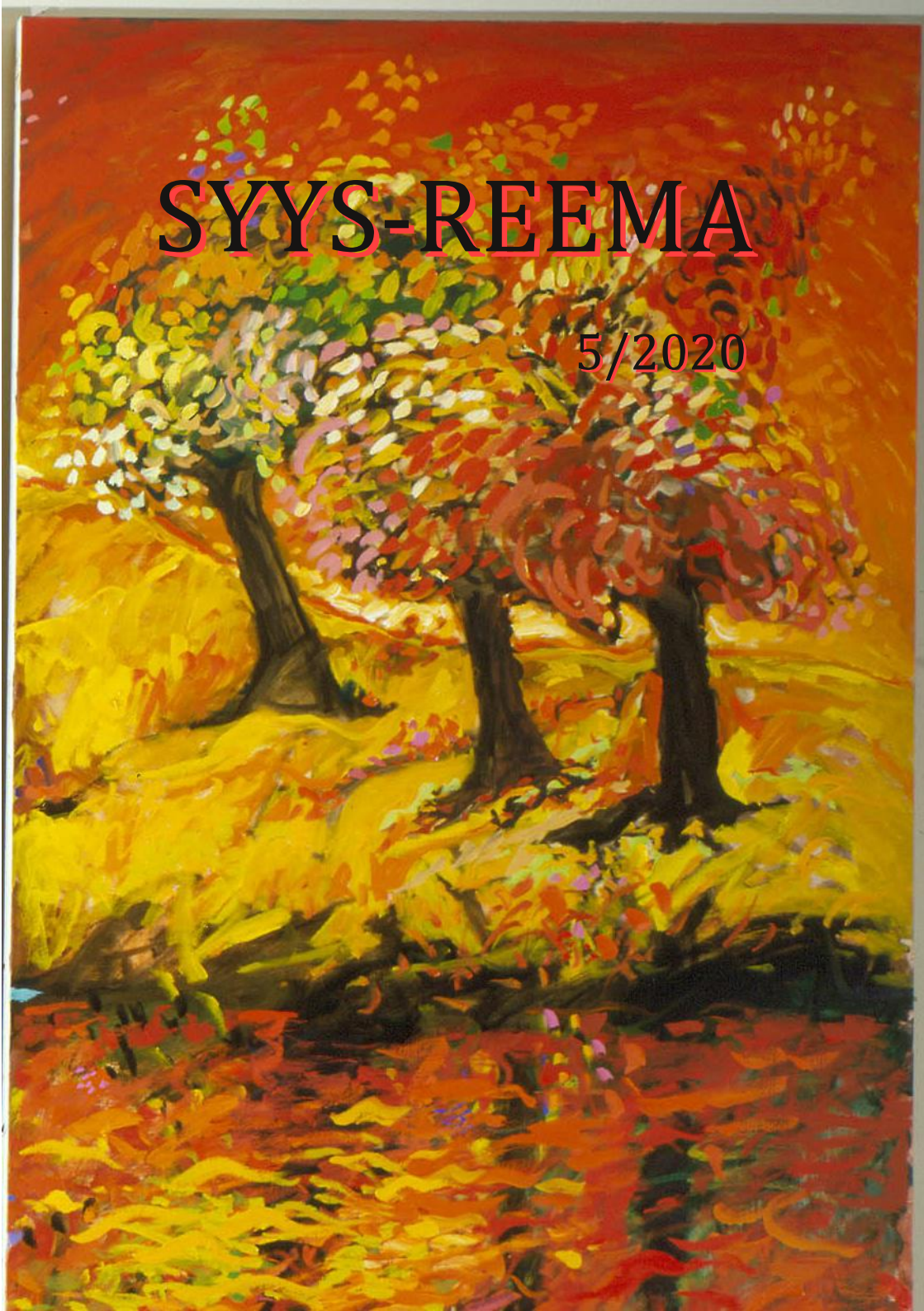

SYYS-REEMA

5/2020

Sisällysluettelo

- 3.....Pääkirjoitus
- 4.....Puheenjohtajan tervehdys
- 5.....Jouluun on vielä öitä, siis tee käsitöitä, part 1
- 6.....Teatteriarvostelu: Kalenteritytöt
- 8.....Käännöskukkanen: Erakossa - Korona (kuinka noloa sua odotan)
- 10....Hyvinvointikolumni: Mielelläni kehossani, kehossani mielelläni
- 12....Working lyf
- 13....Jouluun on vielä öitä, siis tee käsitöitä, part 2
- 14....Runorumba
- 15....Peliarvostelussa Among us: red sus
- 16....Reema rakentaa: Maski-edition
- 18....MY DAY: Erään etäopiskelijan tarina
- 22....Jouluun on vielä öitä, siis tee käsitöitä, part 3

Verban somet:

Facebook: Verba ry
Instagram: verba_ry
s-postilista: Verbapapa
Kotisivut: verba.fi
Reema: verba.fi/reema

Syys-Reema 5/2020 (c) Verba ry

Päätoimittajat: Saga Jarva & Visa Lukinmaa

Kirjoittajat: Jonna Latva-Kyyny, Jenni Kurtti, Jonna Kurikkala, Miia Aho,
Eri Lassila, Ompele ja pura -kerholaiset

Cover image: Yehouda Chaki, "The Four Seasons," oil on canvas 11 ft x 22 ft,
1988: Royal Bank of Canada. (Work altered)

Pääkirjoitus

Hej ni gröna! Ruska on laskeutunut keskuuteemme, mutta Verba on ikivihreä!

Syys-Reeman ulkomuoto on aiempia numeroita hieman laihempi, mutta laatuhan korvaa määrän! Tämä numero sisältää ulkona vallitsevan ruskan lailla värikkään kavalkadin erilaisia aiheita. Käsittelemme ajankohtaisia aiheita (jotka ovat tosin kutakuinkin samat kuin edellisen puolen vuoden aikana, koska eihän tämä tilanne ole muuttunut mihinkään), kuten maskeja, etäopiskelupäivien sietämätöntä kurjuutta ja/tai hurjuutta sekä opintojen ja töiden yhteensovittamista. Luvassa myös muun muassa syksyisiä, hupsunhauskoja askarteluvinkkejä ja hyvinvointikolumnistimme Miian hajatelmiä.

Lokakuun 10.päivä oli kansallinen mielenterveyspäivä. Etenkin tällaisena, koettelevana aikana on tärkeää muistaa pitää huolta omasta ja läheisten hyvinvoinnista. Netistä ja somesta löytyy paljon ja monipuolisesti vinkkejä siihen, miten pysytellä pinnan yläpuolella silloin, kun se tuntuu hankalalta. Vilkaise esimerkiksi MIELI ry: Instagramissa @mielenterveys ja netissä mieli.fi ja Nyyti ry: Instagramissa @nyytiry ja netissä nyyti.fi.

Muista pestä kädet, pitää maskia, jättää turvaväli, kysyä kaverilta mitä kuuluu ja ostaa silloin tällöin pari ylimääräistä suklaapatukkaa jemmaan.

<3llä Reematiimi

Hyvää päivää kirvesvartta.

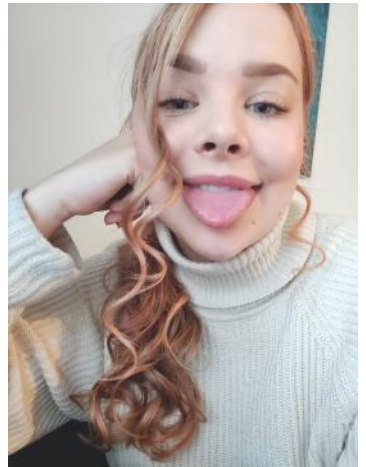
Niinhän siinä kävi, että syksy saapui ajallaan ja opiskelut ovat saaneet jatkaa. Etänähän me edelleen mennään, ja se ei kyllä ole itselleni mieluisin opiskelumuoto, mutta tiedän, että joillekin se sopii paremmin kuin perinteinen luentosalissa istuminen. Meitä kun on niin moneksi. Ehkä tämän pandemian jälkeen opintojen suorittavat monimuotoistuvat passamaan paremmin jokaiselle opiskelijajyksilölle. Ehkä. Enhän minä siitä ole päättämässä.

Jotkin asiat ovat jo pikkuhiljaa palaamassa normaaliin. Atlaksen kanssa on potkittu palloa Norssin ulkokentillä joka tiistai ja muutamia tapahtumiakin ollaan järjestämässä. Fuksit saavat verbaistukea hankaliin kursseihin ja kaikki halukkaat saavat tilata Verba-paitoja, jee! Paitojen lisäksi Verban omia haalarimerkkeitä saa tilata nettisivuilla olevan ohjeen mukaisesti. Olettehan huomanneet valikoimassa olevat kaksi uutta merkkiä, jotka voittivat keväällä järjestetyn haalarimerkkisuunnittelukilpailun? (Ah, pitkä yhdyssana!) Kandinaatti ja Otterly Wasted ovat molemmat hirmu söpöjä.

Tässä kun lokakuuta jo eletään, alkaa hallitusvuosi uhkaavasti loppua. Verban uusi hallitus valitaan perinteisesti marraskuun lopussa syyskokouksessa, ja niin tapahtuu myös tänä vuonna. Mikäli ainejärjestötoiminta hippusen kiinnostelisi, mutta et ole oikein varma, mitä se tarkoittaa käytännössä, niin seuraahan Verban Instagramista, kun me tämän vuoden hallituslaiset kerromme omista pesteistämme. Itse voin ainakin suositella tätä kaikille, jotka ovat valmiita uhraamaan vapaa-ajastaan (tai opiskeluun tarkoitettusta ajasta, ei väliä) pikkuisen siivun Verban hyväksi, ja tahtovat kehittää ja ylläpitää meidän ihanan ainejärjestömme toimintaa. Eihän kukaan hallitushommia tekisi, jos se olisi ihan kakkaa.

Nauttikaamme kaikki tästä televisiorealityjen ja lehdettömien puiden ajanjaksosta, jota myös syksyksi kutsutaan.

Adjö!
Jonna

JOULUUN ON vielä ÖITÄ, siis TEE KÄSITÖITÄ! Part 1

Let's face it, sinä olet opiskelija eikä sinulla riitä rahet ostaa raxulle, lapsoselle tai hanipöölle sitä fantsua lahjaa. Pitääkö tässä siis peruuttaa koko joulu? Ei hätä ole tämän näköinen! Me Ompele ja pura -kerholaiset olemme koonneet käsityöohjeet juuri sinulle, joka et erota silmää langanneulasta! Lisäksi töihin tarvittavat materiaalit löytyvät sopivasti kotoasi!

KAULAKORU Vaikeusaste 1 op

Et kai ole vielä nakannut kaljatölkkjesi palautukseen?

Tarvitset:

- vanhan kengännauhan
- tölkkinesuja

1. Pujota haluamasi määrä tölkkinesuja kengännauhaan
2. Solmi kengännauha

Vau! Kuka tässä nyt muka Kalevala-koruja tarvitsee!

Kalenteritytöt

Verban teatterireissu Kalenteritytöt-näytelmään on nyt kuitattuna. Ja näin sitä taas ollaan yhden kulttuurielämyksen verran sivistyneempiä. Samalla tuli myös koettua teatterissa käynti maskeineen ja turvaväleineen. Oli varsin absurdia kävellä niinkin suurissa tiloissa ilman suuria ihmisjoukkoja. Mieleen palautui elävästi Helsinki-Vantaan lentokentän läpikävely aamuyöllä.

Mutta nyt, itse näytelmään. Ja tässä kohtaa on aika vanhan kunnan disclaimerin: SPOILERS! Niille, jotka eivät ole nähneet näytelmää voin tiivistää juonen näin: Naisyhdistyksen jäsenet haluavat kerätä rahaa sairaalalle vastikään edesmenneen Johnin muistoksi. Tarkemmin sanoen mukavan sohvan oston, koska sairaala on pihistellyt niiden kohdalla. Tähän asti he ovat keränneet rahaa kalenterien myynnillä, mutta pliisut maisemakalenterit eivät ole oikein käyneet kaupaksi. Naiset päättävät siis vaihtaa taktiikkaa ja pistää itsensä likoon. Siis todella pistää itsensä likoon ja otattaa itsestään kalenteriin kuvat ilkosen alasti. Oli hauska kuulla vieruskaveriltani näytelmän tarinan pohjautuvan tositapahtumiin.

Tarkemmin kirjoittajan perspektiivistä:

Tässä vaiheessa olisi varmaan hyvä selventää että allekirjoittaneen kasvomuisti käy hi-taal-la. Välillä sainkin pähkäillä kumpi tummatukkaisista naisista olikaan Chris ja kumpi se tiukka yhdistyksen johtaja. Siinä vaiheessa, kun hahmot vieläpä vaihtavat vaatteensa alituisen tekee mieli heiluttaa valkoista lippua. Joitakin juttuja saattoi siis mennä ohi (eikä se nyt kuitenkaan ole näytelmän vika), mutta ei se oikeastaan menoa haitannut.

Näytelmä hyppäsi heti hahmojen tutustuttamiseen imitaatio-taijin kautta, mikä oli oikein oiva keino tehdä selväksi millaisia naiset ovat. Rempseä naisporukka sai oitis pisteeni. Ensimmäisessä kohtauksessa esiteltiin myös John, joka kertoi vaimolleen, etteivät hänen sairaalatuloksensa

olleet toiveita herättäviä. Ajan nopea kuluminen kävi ilmi kun kohtaauksissa siirryttiin joulusta pääsiäiseen. Lopulta tapahtui se väistämätön minkä kaikki näytelmän katsojat tiesivät jo alussa: Johnin kuolema. Harvoin liikutun elokuvista tai näytelmistä, mutta Johnin jäähyväiskirjeen ääneenlukeminen oli toteutettu niin upeasti että kyllä siinä silmät vähän kostui. Vaikka hieman huvitti Johnin ylistyksessä auringonkukalle kohta, joka meni kutakuinkin näin: ne suuntaavat aina aurinkoon päin. (Anteeksi mitä, väitänkö sä että muut kukat vähät välittää auringosta... kaikki rakkaus maan päällä Johnille, mutta se mies ei tiennyt mitään kukista.)

Tämän jälkeen aika lailla siirryttiin siihen että naiset saivat kalenterin uudistusideansa. Kuvauksissa naisilla oli kuvaajanaan satunnainen vahtimestari joka oli...mies!! Siis iiks!! Tämähän oli varsin hirvittävää naikkosille ja tämän vuoksi he riisuivat aina vaatteensa toisen peittäessä heijastuslevyillä ettei vain kuvaaja näe enemmän, kuin kalenterin ostajat (eli oikeasti yleisö)!! Sensurointi onnistui kuppikakuilla, nuoteilla ja ties millä rekvisiitalla. Voin vain kuvitella miten hauskaa näyttelijöillä on harjoituksissa ollut käydessään näitä kohtaauksia läpi ties kuinka monetta kertaa. Kuvausten jälkeen juoni lässähti omasta mielestä vähän kasaan ja naisten väliset konfliktit tuntuivat vähän väkisin väännetyiltä. Tätä korvasi hieman kaunis loppukohta, jossa naiset istuivat söpösti vierekkäin katsellen auringonkukkia auringonlaskussa.

Hahmoista suosikeiksin nousivat karheaääninen Jessie ihan jo pelkästään repliikillään: "Vuosien altistus oppilaille on tehnyt minusta pahantuulisen." Myös Marie oli ihanan huvittava jäykässä luonteessaan joka lopussa taipui kuin taipuikin kapinamieleen, vaikkakin kuin rautakanki. Nostan myös hattua loistavalle kohtaauksille, joista toinen viittasi Taru sormusten herraan (My precious!) sekä suureen kakkukilpailuun jossa lähikaupasta napattu kakku vei kaikki palkinnot.

Kaiken kaikkiaan hyvä näytelmä oli, mutta suosikkinani pysyy toistaiseksi edelleen Vihainen leski.

Jenni Kurtti 2020

Erakossa: Korona (kuinka noloa sua odotan)

Sä tiedät oikeen nimes mutta jatkos
Mä aion sanoo sua Koronaks katsos
Sä oot ku tauti ja pahimmasta päästä
Tartut kiinni ja ketään et säästä

Jag minns ju väl ditt riktiga namn men
jag kallar dig korona, på goda grunder
Du letar efter offer och dödar de svaga
Jag står kvar här i fara

Jag är bara en rulle toapapper för dig
Du hamstrar nytt när du tar slut på mig
Jävla spelar ingen roll om andra saknar
något

And there's a few with the same story
Got the virus from your mouth
No help from soap or bleach
My Corona bottle lost its neck

Så länge det känns mjuk i din röv

But I'm no soft-fucking-embo
One layer, weak and frail
Dollar store quality but top notch value
You infect me with germaphobia

Om du är COVID-nitton
Jag håller mig borta och är SIH
Jag tvår händerna av dig redan
För mig är karantän helt lyx

Virustauti nautit kun oon auki
Yks kausi ja uus kutuhauki
Sä käyt kimppuun kuin sika limppuun
Sit paat sivuun ja uus kohde imuun

I'm free and got rid of you
This mask is useless for me
You may spit and bathe in it
Quarantine for me – goodbye us

(Korona kuinka noloa sua odotan
Korona, hur pinsamt, jag vill ha dig
Corona how awkward that I wait for
you

(Korona kuinka noloa sua odotan
Corona how awkward that I wait for
you

Korona, hur pinsamt, jag vill ha dig
Korona kuinka noloa sua odotan)

Korona kuinka noloa sua odotan)

Korona
Kuinka noloa et odotan
Sun huomios tappaa mut haluan
Korona

Corona

How awkward that I wait for you
I want your attention to be the death of
me

Et sä kuulisit minua
Mä olin sairas
Kun pidin paitas

Corona

So that you'd hear me
I was sick

Jossa tuoksuas turhaan säilytin

When I kept your shirt
Your scent still lingers on it

Oot yhtä tappava kun koronavirus
Heikot kuolee jos on altistunu
Haluun et pesu desinfiouis mun paidan
hajun
Ei ykskään solu enää viittais suhun
Tajuun
Et rokote onkin se mitään tapojen
orjille eli meille kuuluu
Poikkeustila, mun elämä pilal
Kunnes tilallas on taas happea

Korona

Hur pinsamt, jag vill ha dig
Din uppmärksamhet dödar men jag vill
att

Korona

du skulle lyssna på mig
Jag var sjuk, jag
höll på din skjorta-

Corona

How awkward that I wait for you
I want your attention to be the death of
me

Corona

So that you'd hear me
I was sick
When I kept your shirt
Your scent still lingers on it

Into quarantine and I close
Both windows and doors!

I karantän och stäng
Sprickor och klyftor!

Karanteeniin ja kii
Tunteet jota poden!

Alkuperäinen:
Niko Ailamo, 2020

Käännös:
Jonna Kurikkala (eng)
Saga Jarva (sve)

Mielelläni kehossani, kehossani mielelläni

Länsimaissa on ollut pitkään valloillaan ajatus, että keho ja mieli ovat kaksi toisistaan erillistä asiaa. Lääketieteessä hoidetaan kehon sairauksia ajattelematta, että niiden taustalla saattaa olla mielessä tapahtuvat asiat. Mielen terveyden hoidossa ei välttämättä osata kiinnittää huomiota kehon hyvinvointiin. Unohdetaan, että ihminen on kokonaisuus, ja että itse asiassa myös keho ja mieli ovat kokonaisuus – kehomieli.

Kukaties oletkin joskus kuullut puhuttavan kehomielestä. Siitä puhutaan nykyään erityisesti itämaisten lajien, kuten joogan tai qigongin, yhteydessä. Siitä puhutaan myös kasvavaa tilaa julkisuudessa ottavassa mindfulness-keskustelussa. Kehomielellä tarkoitetaan kehon ja mielen erottamatonta yhteyttä toisiinsa, niiden symbioosia. Mielen asiat vaikuttavat kehoon enemmän kuin arvaammekaan, mutta niin on myös toisin päin. Stressi on yksi tämän yhteyden selvimmistä osoituksista. Mieleemme tulkitsee tietyt ympäristön ärsykkeet uhkaaviksi ja kehomme reagoi saman tien valpastumalla, valmistautuen taistelemaan tai pakenemaan. Myös seksi on osoitus yhteydestä: jos mieli ei ole läsnä ja vastaanottavainen, ei kehossakaan tapahdu.

Tunteilla on tapana tuntua kehollisina, vaikka ajattelemmekin tunteet helposti mieleen liittyvänä asiana. Pelko tuntuu kuristuksena vatsan, kurkun ja rintakehän tietämällä, onnellisuus ja rakkaus lämpönä rinnassa. Kasvot reagoivat tunteisiin monin eri tavoin, sillä ne auttavat ilmaisemaan tunteitamme myös vuorovaikutuksessa. Elämme kulttuurissa, missä tunteiden näyttämistä paheksutaan. Eräs fysioterapeutti kysyi minulta, olenko padonnut vihani, kun leukaperäni ovat niin kireät. Vastasin myöntävästi. Näin padotut tunteet luovat lukkoja, lihasjumeja ja kipuja ympäri kehoa.

Olen hiljalleen psykoterapeutini, kirjojen ja säännöllisen meditatiivisen harjoittelun avulla alkanut rakentaa suhdetta kehomieleeni. Tulemalla tietoiseksi kehostani tulen myös tietoiseksi sen tarpeista kussakin hetkessä. Se taas auttaa minua rakentamaan sisäsyntyistä tapaa pitää huolta itsestäni ennemmin kuin ulkoa tulevaa, jossa usein korostuu ulkonäkö ja tietyt vaatimukset esimerkiksi painon suhteen, jotta voi tulla luokitelluksi hyvinvoivaksi. Sisäsyntyinen halu pitää huolta itsestäni sisältää vapauden, armollisuuden ja myötätunnon lisäksi myös vastuun. Vältän käyttäytymistä, jonka tiedän tuovan itselleni huonon olon. Panostan sellaiseen toimintaan, joka saa kehoni toimimaan parhaiten.

Olen huomannut myös terapiassa työskentelyn vaikutukset kehossani. Purkaessani kertynyttä tunnetaakkaa myös oloni on keventynyt ja on helpompi olla kosketuksissa omaan kehooni, kun siellä ei majaile niin suuria patoumia. Matkani on toki vielä hyvin alussa, mutta odotan innolla ja mielenkiinnolla, mihin työskentely kehomielen äärellä johtaa. Mainitsemani fysioterapeutti puhui kehosta talona, jota mieli asuttaa. Metafora on hyvä, mutta haluaisin laajentaa sitä hieman: keho on talo jota mieli asuttaa ja muokkaa, mieli on asukas, jota talo ympäristöinä muokkaa.

Jos haluat alkaa vahvistamaan kehomieliyhteyttäsi, suosittelen aloittamaan kehollisista mindfulness-harjoituksista. Myös jooga, qigong tai tai chi ovat hyviä työskentelytapoja. Tuttuun tapaan haluan suositella vielä muutamaa kirjaa, joista itse olen löytänyt iloa ja apua:

- Mielelläni kehossani (Minna Martin & Petra Saariranta),
- Jäljet kehossa - trauman parantaminen aivojen, mielen ja kehon avulla (Bessel van der Kolk),
- Joustava mieli (Arto Pietikäinen),
- Mielen voima - mielen vaikutus terveyteen ja hyvinvointiin (Harri Virolainen & Ilkka Virolainen) sekä
- Psykopodiaa-podcast: 45. Myötätuntoinen kehosuhde ja kehopositiivisuus. (Nina Lyytinen ja Katarina Meskanen).

Miia Aho 2020

Working lyf

Have you ever wondered what it feels like to work while studying? Well, wonder no more, 'cause I'm about to explonade it to your face!

Working while studying is like ramming a very long and bendy rod through a tight hole. If you're not careful, it will miss the target and just slide along the edge until it just slips off completely. It can feel tense, exhilarating and exhausting. There can be emotions of cold sweat and shivers. Sometimes you even stay up all night, pacing up and down in bed when you don't quite know where you'd done goofed up. But it can also be very rewarding, if one knows how to not overextend themselves. If one knows their limits, they can slide back and forth between school and work with a compendium of comforts and the best of both worlds. Or, you know, get themselves drunk proper with the cash they make.

More seriously, how have I found studying while work? Well, considering I am only taking my master's seminar and thesis course, as well as a couple of other online courses, I'm finding it quite easy. At times it can be difficult to think about doing school work, but other times it comes naturally. I have, however, found that doing school work during the early week instead of weekends, when I generally work, I am less productive and open minded. My school work appears much more rigid, proper, like a North Korean soldier standing guard. None of that shenanigans quite comes through that I myself find so enjoyable in long and boring essays and all my jokes seem dry. In other news, the sky is grey and the ground wet.

Best part about working though, the money. Legit just spent 200€ on a couple new shirts just because. I love spending money! But I also hate it. So, in a way I hate working, as it is work that allows me to spend money. My thesis, then, is that work makes us wasteful capitalists and that to be a true communist, one must be jobless and poor. Though, that also makes fascists. So, where does the line go? Probably in a pole in the butt.

His Royal Comedic Genius and Self-Righteous Ass,
Visa Lukinmaa

JOULUUN ON vielä ÖITÄ, siis TEE KÄSITÖITÄ! Part 2

KYNTTILÄLYHTY

Vaikeusaste 2 op

Otapa yksi niistä Koffeista.

Tarvitset:

- tölkin
- sakset
- kynttilä!

1. Tyhjennä tölkki, jos et ole vielä sitä tehnyt.
2. Leikkaa aukko tölkin sivuun.
3. Töki tölkin sivut täyteen reikiä.

Jo on joulutunnelmaa!

TATUOINTI

Vaikeusaste 2 op

Miten kauan se kavero onkaan haaveillut uudesta tatuoinnista?

Tarvitset:

- tussi
- uhr- siis kavero

1. Ota kavero kädestä kiinni...
- 2...ja piirrä.

Menikö pieleen? No hei,
se lähtee saippualla pois...aikanaan...

R u n o r u m b a

Course in literature
I can feel my brain rotting
Talking about books

This is way too deep
I need to reset my brain
with a nice long nap
Eri Lassila

Päivä ohi taas, vedän takin niskaan
Lasioven takaa sun hahmosi huomaan
Näen kuinka istut, kuin tarkoituksesi
unohtaneena

Näytät aivan siltä ettet välitä enää
mistään
Päivät ovat vain hetkiä kahvikuppi
kädessä
Näytät aivan siltä että voisit juosta
karkuun hetkenä minä hyvänsä,
mutta samalla siltä ettet enää jaksa
liikahtaa siitä senttiäkään

Jos laulaisin sinulle laulun, auttaisiko se
mitään?
Vai onko jo liian myöhäistä
Ei ees siniset ja punaiset ruusunkukat
voi sua piristää

Voi graduntekijä, otahan kahvisi
kylkeen pullaa
Kyllä työsi valmistuu, ja sinäkin,
ajallaan.
Saga Jarva

Syksy sateinen saapuu
maa peittyi lehtiin kultaisiin.
Tuuli voimalla riisuu
lehtipuiden oksia paljaksi.

Pimeys aikaisin laskee
kietoo kaiken mustaan viittaansa.
Halla jälkensä jättää
kuoren jäisen veden pinnalle.

Luonto kuolemaa tekee
kiertokulkua tämä on elämän.
Eikä auta minun
takertua rippeisiin menneen kesän.

Niin myös ihmiselämä
on vaihtelua syntymän ja kuoleman.
Elämän kirjo kaunein
kutoutuu hyväksynnän työstä.
Miia Aho

red sus

Peli-intoni oli kauan kadoksissa kunnes törmäsin Among us:iin. Ja sitten taas menttiin. Miten näinkin yksinkertainen peli voikin olla niin pirun koukuttava? Pelissä ollaan pienellä tutkimuslaitoksella avaruudessa, arktisella laava-alueella tai ilmalaivassa. Sinä ja muut pelaajat ratkotte ympäri kenttää olevia minipelejä, mutta 1-3 teistä on huijareita, jotka koittavat tappaa teidät ilman että muut saavat heidät kiinni. Minipelejä mielenkiintoisempaa pelissä ovatkin itse ”emergency meetingit” siis keskustelut, joiden aikana selvitetään kuka on huijari. Huijarit taasen yrittävät valehdella tiensä ulos pälkähästä.

Eniten pelistä saa irti pelatessa tuttujen kanssa porukalla Discordissa, jolloin keskustelut voi hoitaa...noh, keskustellen. Tällöin voi myös keksiä omia sääntöjä, kuten Hide and seek, piristämään peliä. Jotenkuten toimii myös tuntemattomien kanssa pelaaminen, mutta tällöin keskustelut käydään chatin välityksellä joka on suoraan sanoen suurimman osan ajasta...meh. Pelaaminen aloitetaan joko tekemällä huone tai liittymällä huoneeseen. Joskus voi käydä niin että löydät jostain huoneesta hyvän pelaajaporukan, mutta jos yhteys heittää sinut ulos niin pahempi juttu. Sitä huonetta ei enää löydä.

Jos sinulla riittää kielitaitoa voit etsiä englanninkielisten huoneiden lisäksi esim. espanjan, korean ja venäjänkielisiä huoneita. Olen opiskellut vain vuoden venäjää eikä minulla edes ollut kännykässäni kyrillistä näppäimistöä asennettuna, mutta menin silti venäjän kieltä puhuvien kanssa pelaamaan ja kyllä se jotenkuten sujui (ja ne impostor, a beliji). Kerran olen myös onnistunut eksymään huoneeseen, jossa kaikki puhuivat italiaa, vaikka periaatteessa pitäisi puhua englantia. Ei siinä mitään, puhuin takaisin suomea oikein paksulla murteella ja parin viestin päästä samassa huoneessa minulle vastasikin jo toinen suomalainen. Kielimuurit. mitä ne ovat?

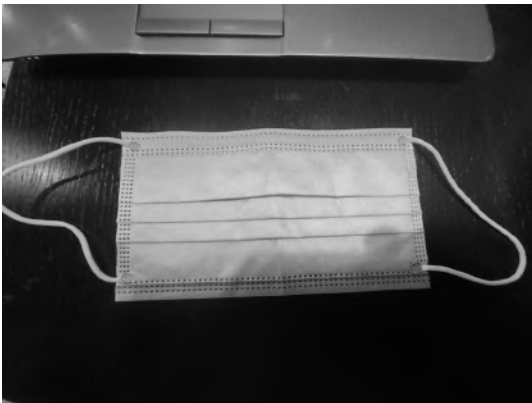
Jenni Kurtti 2020

red was an Impostor

Reema rakentaa – Maski-edition

1. Hanki vanhat puvun housut, tai muuta kivaa kangasta.
2. Leikkaa itsellesi 40x30 cm palanen, tai jotain sinnepäin, riippuen naamasi koosta. Tämä on siksi, koska taitat palasen kahtia ja haluat, että maskissa on tarpeeksi ylimääräistä, että se ei jää liian pieneksi.
3. Leikkaa itsellesi toinen palanen, noin 20x30cm materiaalista, joka päästää hengityksen läpi, mutta ei liikaa. Materiaalin tulisi olla tiheämpää, kuin ensimmäisen kankaan.
4. Laita pienempi palanen isomman päälle, ja peitä se taittamalla isompi palanen sen päälle.
5. Leikkaa kertakäyttömaskin nauhat irti, tai kaksi noin 20cm pitkää nauhaa vaikka kengistä.
6. a) Hanki itsellesi silitysrauta.
b) Silitä kankaaseesi kolme, noin 1 cm syvää ja 2 cm korkeaa taittokohtaa, siten että taittojen välissä on noin 1 cm. Nämä ovat kertakäyttömasteissaakin olevia levityskohtia, jotta maski pysyy reunoista paikoillaan, mutta leviää mukavasti leuan alle. Maskin ulomman puolen taittojen tulee osoittaa alas, jotta ne asettuvat hyvin leuan alle.
7. Silitettyäsi taitot pysyvästi paikoilleen toisen asteen lämmöllä ja höyryä mieluiten käyttäen, ompele reunat kiinni (taittojen ylitse) ja muista laittaa nauhat reunojen alle, siten että ne piiloutuvat kahden ulkoisen kankaan väliin. Halutessasi tiiviyttä, ota rautalankaa ja aseta se maskin yläosaan ja ompele se paikoilleen.
8. Laita maski päälle ja ole ylpeä omista ompelutaidoistasi!
9. Soita ambulanssi, koska saatat kärsiä vakavasta hapenpuutteesta.

DONE!!

Jos työsi ei näytä tältä, tee kohdat 1–4 uudestaan.

MY DAY - erään etäopiskelijan tarina

klo 7:00

Herätyskello soi. Koska en ole ekasta soitosta ylös -herääjä, painan torkkua. Torkun täydellinen mitta on 6 minuuttia; viidessä minuutissa ei ihan ehdi kivasti pienestivähäsen nukahtaa, ja 7 minuuttia on sitten piirun verran liikaa.

Painan torkkua yleensä noin tunnin verran. Miksi, saatat kysyä. Koska mä voin, kuuluu vastaus. Henkilökohtaisesti pidän helpompana kuuden minuutin välein tapahtuvaa heräämiseen totuttelua, kuin sitä, että nousisi heti ylös. Herääminen ja ylös nouseminen on aivan kamalinta hommaa, en pidä siitä yhtään.

klo 08:18

Istun keittiön pöydän ääressä kahvikuppi kourassa, ja yritän sopeutua tilanteeseen. Olen yleensä aivan solmussa ennen kahvia. Kun maailma pikkuhiljaa valkenee ja ajatus hereillä olosta ei tunnu aivan kamalan pahalta, nautin aamupalan. Yleensä jogurtin ja leipää, joskus puuroa. Puurossa on se huono puoli, että sen jäähtymistä pitää odotella sietämättömän kauan, minä kun en tykkää syödä aamuisin mitään lämmintä.

Aamupalan jälkeen katson peiliin. En tykkää siitäkään. Katsos kun minulla on otsatukka. Mutta aamuisin minulla on otsairokeesi. Tartun harjaan ja yritän taivuttaa otsistani sen oikealle paikalle, ja yleensä se onnistuu ihan näppärästi, mutta joskus tarvitaan suoristusrautaa ja hiuslakkaa.

Kun olen vääntänyt ja kääntänyt otsikseni kuntoon, suoritan loput aamutoimet. Keväällä olin hurja ja laitoin etäpäivinäkin meikkiä, mutta tästä tavasta olen myöhemmin luopunut oikeastaan kokonaan. Joskus meikkaaminen piristää, mutta tänään en jaksa vaivautua.

klo 9:02

Katson kelloa ja totean, että luento alkaa vasta yli tunnin päästä. Eli tässähän ehtii torkahtaa- eikun ei perkele ehdikään. Venäjän läksyt on tekemättä. Istun nujerrettuna pöytäni ääreen ja alan tehdä tehtäviä. Venäjän kielen opiskelu on oikein kivaa, mutta se vaatii kärsivällisyyttä.

Uuden kielen opiskelun lisäksi on opeteltava uudet kirjaimet. Tämä vielä onnistuu oikein näppärästi, mutta venäjässä on yksi pikkuinen kompastuskivi. Nimittäin kaunokirjoitus. Se, mikä suomen kielen kaunokirjoituksessa olisi g, onkin venäjän kaunossa д (d). Mikä suomen kaunossa olisi m, onkin venäjässä т (t). Alla havainnollistava kuva.

suomi	litteroitu	venäjä
äiti	mama	мама
isä	papa	папа
veli	brat	брат
sisko	sestra	сестра
	Sergei	Сергей
	Andrei	Андрей
	Natalia	Наталья

Tässä on minunkin hyvä kielipääni koetuksella, mutta kyllä se kaunokirjoituskin on alkanut luonnistua. Jopa niinkin mallikkaasti, että venäjän läksyissä ei menekään kovin kauaa.

klo 09:28

Pääsen pikkutorkuille. Laitan herätyskellon soimaan 09:59, jotta ehdin avata läppärin ja viritellä Zoomit valmiiksi ja hakea lisää kahvia.

klo 09:59

Herään vähän säikähtäen, mutta muistan heti, että nämä olivat vain ne pikkutorkut, ja olen jo herännyt tähän päivään aiemmin, eikä tilanne olekaan SOS. Nousen ylös ja avaan läppärin, avaan Zoomin ja odotan, että kello tulee 10:14, jotta voin liittyä luennolle.

klo 10:17

Luento on kulunut pari minuuttia, ja löydän itseni jo selaamasta somea. Tämä on kyllä etäopiskeluajan suurin vitsaus. Lähiopetuksessa on helpompi luopua luurista, sillä luennoitsijahan näkee, jos tuijotan vain puhelintani.

Etäopiskellessa minua ei näe kukaan, ja itsehillintäni ei riitä siihen, etten ottaisi puhelinta mukaan luennolle.

Luennolla teemme usein pienryhmä- ja paritehtäviä break out -roomeissa. (Tai breakdown-roomeissa, kuten itse niitä kutsun, koska minua ujustuttaa puhua tunteuttomille ja aina tulee hiki ja ahdistus. Nyt olen jo tottunut tähän, ja enää tulee vain hiki.) Uuden kielen opiskelu Zoomin kautta on yllättävän sujuvaa, kunhan vain tunnollisesti toistaa itsekseen open perässä ja tekee muistiinpanoja.

klo 11:47

Luento loppuu, ja suljen Zoomin. Koska seuraava luento alkaa vasta kahdelta, seuraava liikkeenä tuskin tulee yllätyksenä: sukellan sänkyyn, laitan herätyskellon soimaan 13:30 ja isken pään tyynyyn.

klo 13:00

Kroppani pettää minut, ja herään liian aikaisin. En suinkaan kuitenkaan nouse ylös, vaan selaan puhelintani. Luen päivän uutiset, snäppään, haaveilen Pinterestissä, luen lisää uutisia ja selaan TikTokia.

TikTok. Siinä toinen vitsaus. Pidän TikTokista kovasti, mutta se kertakaikkiaan vie mukanaan. Suunnittelen ihan vain muutaman tiktokin katsovani, ja yhtäkkiä aikaa on kulunut tunti ja minulla on kiire.

klo 14:05

Avaan Moodlen ja etsin oikean luentolinkin. Avaan vihkosta uuden sivun ja otan kynän valmiiksi. Sitten odotan, että kello on 14:14, jotta voin liittyä luennolle.

klo 15:45

Luento loppuu tasan silloin, kun pitääkin. Tässä vaiheessa minulla on niin nälkä, että voisin syödä mitä vaan.

klo 16:30

Loppuiltani kulutan TikTokiin, Netflixin ja YouTuben parissa. Joskus näytän nokkaani ulkona, yleensä en. Olen monta kuukautta haaveillut uudesta palapelistä, mutta en koskaan muista kaupassa käydessäni sellaista ostaa. Toisaalta se on ehkä ihan hyväkin asia: istun paikoillani aivan tarpeeksi muutenkin.

klo 22:05

Tajuan, että haluan huomennaamuisessa gradupalaverissa näyttää takanani kirjahyllyn, enkä sänkyäni. Aloitan pöydänkääntöprojektin, johon kuuluu myös kirjahyllyn siistiminen.

klo 23:28

Pöytä on käännetty, ja kirjahylly siistitty. Tajuan kuitenkin tehneeni suurimmaksi osaksi turhaa työtä, sillä kirjahyllyni ei edes näy kunnolla, koska istun sen edessä. Toisaalta tulipahan järjestettyä. Loikkaan petiin, laitan turkinkielisen ASMR-videon pyörimään ja alan lempipuuhaani: yöpuulle.

Saga Jarva 2020

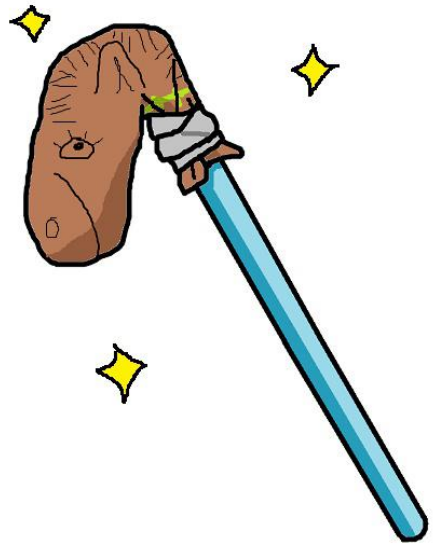
JOULUUN ON vielä ÖITÄ, siis TEE KÄSITÖITÄ! Part 3

KEPPIHEVONEN vaikeusaste 5 op!

Aika hyödyntää se nurkissa pölyttynyt pariton sukka!

tarvitset:

- sukka
- moppi/lasta/muu varsi
- kuivaa riisiä
- tussi/kynä
- teippiä

1. Täytä sukka riisillä
2. Teippaa sukka kiinni
3. Kiinnitä täytetty sukka varteen
4. Piirrä hevosen naama ja korvat sekä harja tussilla/kynällä

Uniikki keppihevosesi on valmis!

(toim.huom. Riisillä täytettyä sukkaa voi käyttää myös jumittavien hartioiden yms. hoitoon: lämmitä riisisukkaa mikrossa, ja aseta jumialueen päälle.)

Kieliasiantuntijat

www.kieliasiantuntijat.fi
Instagram: @kieliasiantuntijat_ry

www.psoas.fi
Instagram: @psoasfinland

